

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی باغ بابر با تخت شیراز و باغ ماهان (از نظر الگو ساختاری و کالبدی)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه کمالی - کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه رسام البرز

خلاصه مقاله:

براساس اندیشه رایج باغ ایرانی در سراسر تاریخ یک هویت ثابت توأم یافته دارد. این باغ ها ریشه در اندیشه و آرمان ها می باشد. باغها بیش از آنکه تجلی اقلیم و ادوار تاریخی باشند جلوه اندیشه ها و باورهای آدمیان بوده و ساختار کالبدی باغ ها باتوجه به اندیشه دینی دچار تحولات شگرف شده است. باغ بابر افغانستان بزرگترین باغ کابل توسط ظهیرالدین محمد بابر از نوادگان تیمور لنگساخته شد. هنگامی که بابر، فرمانروای مغول به کابل رسید به احداث باغ ها جهت استراحتگاه و تفرج خویش در آنجا بنا نهاد. با توجه به اینکه باغسازی ایرانی تا زمین های دوردست نفوذ یافته، باغ های بسیاری در خارج از محدوده مرزهای جغرافیایی ایران یافت می شود که کم و بیش از الگوهای ایرانی پیروی کرده اند. هدف این تحقیق حصول شناخت نسبی از شیوه باغسازی کابل و مقایسه تطبیقی شکل آن با باغسازی ایرانی است. در این تحقیق به بررسی یافته های حاصل از مطالعات کتابخانه ای سه باغ، باغ نو افغانستان، باغ تخت شیراز و باغ ماهان خواهد پرداخت. این تحقیق به لحاظ محتوا با روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. نتیجه به دست آمده حاکی از شباهت کالبدی و ساختاری این سه باغ میباشد و به نظر می رسد که باغ تخت الگویی برای دو باغ دیگر بوده است.

کلمات کلیدی:

مقایسه تطبیقی، باغ بابر، باغ تخت شیراز، باغ شاهزاده ماهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1037125>

